

2.Грачева М., Карапетян Д. Корпоративное управление: основные понятия и результаты исследования. //Управление компанией . – 2009., №1 с.42-47

3. Покатаев А. Корпоративное управление и привлечение инвестиций //управление компанией. – 2009., №1 с.60-62

УДК 141.7:005.336.4:061.22

Приймак В.М.,

к.е.н., доцент кафедри менеджменту інноваційної та інвестиційної діяльності,

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

Передумови розвитку корпоративної бізнес-свідомості:

інтелектуальний капітал

Вихід України з затяжної системної кризи і становлення на шлях стабілізації і розвитку передбачає переосмислення як владними структурами так і кожним громадянином пріоритетів суспільного існування. Передумовою є усвідомлення того що Україна вичерпала практично усі резерви працюючих на даний момент технологій, як то технологій влади, управління, виробничих технологій тощо. Виключенням є поодинокі випадки, в яких працюють західні технології, що базуються знову ж таки на іноземному капіталі, які відпрацювали свій інноваційний ресурс і запроваджуються виключно з метою отримання швидкого прибутку з максимальним використанням національних багатств України. Водночас Україна володіє багатючими інноваційними ресурсами та інтелектуальним потенціалом (за даними інституту інтелектуальної власності (УКРПАТЕНТ) в Україні щорічно видають близько п'ять тисяч патентів на винаходи та інтелектуальні права [3]). За останніми даними, чинними в Україні є понад п'ятдесят тисяч різноманітних патентів (при чому значна частина винаходів за безцінь скупляються іноземними компаніями чи нелегально вивозяться за кордон). Таким чином, на сьогодні компанії мають сформувати адекватну КМ-орієнтовану організаційну свідомість, яка б акцентувала особливу увагу на найважливішому ресурсі - люди та їх знання, так як конкурентні переваги все частіше залежать від уміння одержати знання й грамотно

розпорядитися ними, та на основній новітній конкурентній перевазі – інтелектуальних активах компанії (секретах виробництва, ідеях, технологіях інших ноу-хау – знаннях).

У сучасному середовищі можна виокремити три основні компоненти вектора розвитку бізнес-структур, які однозначно визначають рівень KM-орієнтованої організаційної зрілості управлінської свідомості менеджменту компанії (1):

$$\text{ОРГАНІЗАЦІЙНА ЗРІЛІСТЬ} = F(\text{Виживання, Відтворення, Розвиток}) \quad (1)$$

де F – функціонал, що встановлює співвідношення частки кожного параметру відповідно до рівня зрілості бізнес-структури. Кожен рівень має свій базис (2-4), що адекватно відображає бізнес свідомість як осіб, що приймають рішення (ОПР) так і менеджменту організації в цілому:

$$\text{Виживання} = \{\text{Гроші, Дані, Персонал}\} \quad (2)$$

$$\text{Відтворення} = \{\text{Бізнес-активи, Компетенції, Інформація}\} \quad (3)$$

$$\text{Розвиток} = \{\text{Капітал, Інтелект, Знання}\} \quad (4)$$

Водночас, переорієнтація компанії на вектор управління знаннями потребує кардинального переосмислення загальної моделі організації та її системи управління, що вимагає формування та реалізацію стратегії організаційних змін орієнтованих на знання. Будь-які зміни в як в суспільстві так і організації, навіть незначні, вимагають наявності необхідних передумов. Можливість реалізації KM (Knowledge Management)-орієнтованих організаційних змін передбачає наявність достатнього рівня: – наукових/науково-технічних результатів; – інноваційно-інвестиційної ділової свідомості; – високоосвічених фахівців. Аналіз виокремлених факторів впливу на KM-свідомість показав, що в Україні позитивна тенденція щодо створення наукових/науково-технічних результатів і за умови збереження темпів розвитку та підвищення рівня їх якості є всі підстави стверджувати про стабільність базису інноваційних проектів. Такого ж рівня в бізнесколах присутня інноваційно-інвестиційна свідомість, яка підкріплена готовністю інвестувати в надризикові інноваційні проекти. Водночас факторами інноваційності сучасного бізнесу

також є перенасичення ринків однотипними товарами/послугами та глобалізація бізнесу, яка витісняє з ринків малі та середні підприємства і стимулює їх до пошуку нових ринків, а отже реалізацію інноваційних проектів (в цьому випадку як засіб державного регулювання може стати створення на державному рівні законодавчої бази бізнесу інновацій).

Щодо фактору забезпеченості бізнесу фахівцями з достатнім рівнем КМ-свідомості, то, на нашу думку, необхідно вжити відповідні радикальні зміни. Поділяючи вітчизняну вищу освіту на класичну і галузеву, було б доцільно відвести на долю класичної освіти саме формування фахівців з інноваційно-інвестиційною свідомістю. Для цього класичним закладам освіти необхідно зберегти свою позицію щодо лідерства в освітянській сфері, а саме: – *поглибити фундаментальну підготовку* (на даний момент є достатньо високі показники, хоча спостерігається тенденція до зниження); *набути нову якість освіти*: – підготовка технічно грамотних фахівців; – імплементувати спеціальне мислення (націленість на бізнес-інновації незалежно від сфери діяльності). Перешкодами в цьому процесі може стати: – формальний підхід до впровадження освітніх вимог ЄС (н-д, Болонської декларації); – бізнес на освітянських послугах; – низькі зовнішні/внутрішні стандарти до освітянської сфери.

Таким чином, формування нової КМ-орієнтованої соціально-економічної реальності вітчизняних компаній надає повноцінну можливість отримати максимальну користь з потужного потенціалу феномену управління знаннями і знаходиться в прямій залежності від того, якою мірою менеджери зможуть реалізувати цю можливість через прийняття ефективних управлінських рішень. Синергетичним ефектом розвитку КМ-орієнтованої організаційної зрілості компанії, при цьому, є поява інноваційної бізнес-свідомості сфокусованої на інвестиційній стратегії розвитку орієнтованій на знання.

Список використаних джерел:

1. Закон України «Про наукову та науково-технічну діяльність. №848-VIII. 26.11.2015. //Web: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/848-19>

2. Дрозденко В. Інновації в епоху глобалізації \ \ Інституту світової економіки і міжнародних відносин НАН України \ \ Web://http://iweir.org.ua

3. Український інститут інтелектуальної власності (УКРПАТЕНТ). \ \ Web:http://www.uipv.org/

УДК 368:336:330.43

Рудянова Т.М.,

к.е.н., доцент кафедри прикладної математики та інформатики,

Університет митної справи та фінансів

Оптимізація портфеля страхової компанії з врахуванням ступенів ризику

В період трансформаційних процесів в економіці України одним з головних механізмів забезпечення фінансової стійкості страхової компанії виступає оптимізація структури страхового портфелю. Формування страхового портфелю є досить складним завданням, оскільки потребує узгодження протилежних критеріїв оптимізації, а саме, виникає максимізації очікуваної дохідності з одночасною мінімізацією ризику. Страховий портфель слугує індикатором якості страхових зобов'язань, що свідчить про майбутній фінансовий стан та динаміку розвитку страхової компанії [1]. Головними ознаками якості страхового портфеля є його збалансованість, однорідність, стійкість та диверсифікація. Визначити оптимальну структуру страхового портфеля можна застосувавши належні засоби економіко-математичного моделювання та оптимізації, проте якісне математичне обґрунтування оптимальної структури страхового портфелю досі залишається відкритим питанням.

Метою дослідження є формування оптимального портфеля страхових послуг з врахуванням різних ступенів ризику для забезпечення фінансової стійкості страхової компанії. Об'єктом дослідження виступає ПрАТ «УАСК АСКА».

На підставі даних страхової компанії [2] з'ясовано, що у структурі страхового портфелю ПрАТ «УАСК АСКА» за 2014 рік найбільші частки займають: майнове страхування – 34,16%, страхування відповідальності –